

portioner for de forskjellige Grupper, er bleven meget væsentlig forhøjet, idet man i Folkethinget, og med min fulde Billigelse, er gaaet over til faste Alderstillaeg, det vil sige Alderstillaeg efter Tjenestetid istedetfor som tidligere Alderstillaegsportioner i Klasser. Med andre Ord: saaledes som Forslaget nu foreligger, ville Embeds- og Bestillingsmændene faae Alderstillaeg efter deres egen Tjenestetid, medens de tidligere fik Alderstillaeg, eftersom deres Formænd døde ud eller bleve forflyttede. Jeg har for mit Bedkommende ikke nogen Tvivl om, at det Alderstillaegssystem, som nu foreligger i Lovforslaget, har store Fortrin fremfor det tidligere i og for sig som System betragtet. Men dertil kommer, at det gennem Alderstillaegsstatferne og gennem Tallet af Alderstillaeg, som kan gives, kvantitativt udtrykker langt mere end det af mig Begjærede. Jeg skal saaledes gjøre ommærksom paa, at der tidligere for første Klasse var 3 Alderstillaeg paa 400 Kr. Første Klasse, der kun indbefatter 3 Embeder, er den eneste, der tidligere har givet Alderstillaeg efter Tjenestetid; der var 3 Lillaeg paa 400 Kr., medens Lovforslaget nu har 4 Lillaeg paa 400 Kr. Derved vil opnaas, at, skjøndt Begyndelseslønningen er bleven staaende uforandret, vil Afslutningslønningen naae 400 Kr. høiere op end tidligere. Afslutningslønningen i 1ste Klasse vil blive for Fremtiden 6,400 Kr. istedetfor nu 6,000 Kr. I 2den Klasse, i hvilken der nu for Liden er 46 Embeder, var Tallet af Alderstillaeg kun 15. Jeg beklager, at jeg ikke har ved Haanden en Opgivelse af, hvilken Tjenesteaalder der nu først har givet Alderstillaeg; saa Meget erindrers jeg imidlertid, at det var først oppe i Tredserne, at Folk naaede at faae Alderstillaeg, eller dog henimod den Tid, med andre Ord, at de nuværende Alderstillaeg først opnaaedes i den Alder, hvor man nærmer sig Afslutningen af sin Embedsfilling. Istedetfor disse 15 Alderstillaegsportioner for de 46 Embeder i 2den Klasse, og som kunde naae op til 800 Kr., er der nu efter Lovforslaget, som det foreligger, 4 Oprykninger efter 5 Aars Tjeneste paa 250 Kr. hver, altsaa 1,000 Kr. Det er altsaa let at se, at Klassen ikke alene nu har Afgang til at opnaa et høiere Alderstillaeg, men at ogsaa Alderstillaegene ville falde rundeligere i Klassen end nu. I 3die Klasse er Forholdet nu dette, at der er 6 Alderstillaeg paa 600 Kr., 10 paa 400 og 15 paa 200, tilsammen 31 Alderstillaeg til en Stab af 94 Embedsmænd. For Fremtiden, eller rettere efter Lovforslaget, som det nu foreligger, vil der være 4 Alderstillaegsoprykninger efter 5 Aars Tjeneste paa 200 Kr. hver, altsaa høiest 800 Kr. For 4de Klasse er der for Liden 125 Alderstillaeg paa en Stab af 396 Embeds- og Bestillingsmænd. Der vil efter Lovforslaget blive 5 Oprykninger paa 100 Kr. hver, altsaa det Høieste, der kan naaes, er 500 Kr., me-

dens tidligere det Høieste, der kunde naas, var 300 Kr. i denne Klasse. I 1ste og 2den Klasse vil Begyndelseslønningen efter Forslaget blive den samme som nu, medens begge disse Klasser gennem de større Alderstillaeg ville faae en høiere Afslutningslønning end nu. For 3die Klasse, som jo ogsaa gennemgaaende bestaar af kongelig udnevnte Embedsmænd, stiller det sig saa, at Begyndelseslønningerne ere fordelte i 5 Grupper paa 3,000, 2,800, 2,600, 2,400 og 2,000 Kr., medens de efter Lovforslaget ville blive fordelte i 4 Grupper paa 3,000, 2,800, 2,500 og 2,000 Kr. Ved denne Sammensmeltning af 2 af Grupperne, vil et ikke ringe Tal af Embederne i 3die Klasse faae en høiere Begyndelseslønning end den, de have nu, og Afslutningslønningen vil for dem alle være høiere end nu. Medens jeg med Hensyn til Forslaget som organiserende kun kan erklære mig fuldkommen tilfreds, saa vil jeg med Hensyn til den anden Virken af Lovforslaget paa selve Lønningernes Størrelse kun udtale, at jeg deri ser et betydeligt Fremskridt, sammenlignet med det Bestaaende, et saa betydeligt Fremskridt, at jeg for mit Bedkommende har troet, at det ikke vilde være rigtigt at afvise det, i Forventning om, at Liden maaske kunde bringe Mere.

Der er et særligt Punkt i Lovforslaget, som ikke stemmer med, hvad jeg i det oprindelige Lovforslag havde ønsket fastsat, og det er Bestemmelsen i § 3 om Erstatning for Afgangen i Mønstringsbestyrernes Gebyrer. Det var af mig foreslaaet, at den Erstatning, som de havde efter Loven af 12te Mai 1871 og 26de Februar 1872, skulde gaa over til at blive et personligt Lillaeg, men dog saaledes, at det personlige Lillaeg ikke kom de nuværende Embedsmænd, som havde denne Erstatning, til Skade paa den Maade, at de først kom til at nyde Godt af Lønningsforbedringen efter den nye Lov, naar det personlige Lillaeg var absorberet ved den anden Lønningsforbedring. Dette Forbehold er forsvundet. Erstatningen til Mønstringsbestyrerne for Afsvaen i Gebyrer er bleven staaende som almindeligt personligt Lillaeg, som altsaa vil blive at behandle efter de almindelige Regler i Loven af 26de Marts 1870 § 10 om personlige Lillaeg. Jeg har forgjæves bestræbt mig for at opretholde dette Forbehold til Gavn for de nuværende Mønstringsbestyrere, men Forsøget paa at faae Bestemmelsen ind igjen ved 3die Behandling i det andet Thing fik endog mindre Afslutning, end Bestemmelsen havde ved Afstemningen under 2den Behandling. Det forekommer mig, at det havde været billigt mod de nuværende Mønstringsbestyrere at lade dem beholde denne Erstatning for Afsvaen af Gebyrer uden Hensyn til de nye Lovbestemmelser. Jeg tror ikke, at man kan betegne det Vedtagne som Andet end som mindre billigt mod de Bedkommende, idet de almindelige Bestemmelser an-